Maandag 25 Februari 1946

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

63ste Jaargang No. 4746

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog tel. 1838; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Verkiezingen Provincieraden Belgie:

Katholieken het sterkst, maar de rest vormt coalitie.

Argentijnse verkiezingen rustig verlopen, uitslag nog niet bekend.

Ribbentrop wil Churchill doen voorgeleiden in Neurenberg.

Rust in Bombay hersteld.

DE VERKIEZINGEN IN ARGENTINIË.

door

Joseph McEvoy,
Buenos Aires.

Joseph McEvoy

Vandaag heeft Argentinië voor het eerste sedert 1937 een nieuwe executieve gekozen, hoewel de uitslag nog wel enige dagen op zich zal doen wachten.

Beide candidaten, Peron en Tamborini maken aanspraak. Het weer is goed geweest. Aanhangers van beide partijen bestookten elkander fel. De gewone politie werd bijgestaan door 250.000 soldaten. Generaal Carlos von der Becke had namens het zittende gouvernement de leiding om toe te zien op de orde bij de verkiezing van een opvolger. Om twaalf uur 's middags verliep alles overal rustig, veel kalmer dan de eigenlijke verkiezingscampagne was geweest. Er wordt inderdaad nauwkeurig op toegezien dat alles in het geheim geschiedde.

Hier en daar deden zich wat vuistgevechten voor. Er werden wat mensen in hechtenis gesteld omdat zij wapenen droegen.

Het was warm: om twaalf uur 28.7° Celsius. De stemkantoren waren open van 8 tat 18 uur.

Vooral in de vroegte kwamen velen stemmen. De drie candidaten, Peron, Tamborini en Enrique Mosca (candidaat voor president bij Tamborini), stemden in Buenos Aires, alle drie voor 10 uur. Men voorspelt een groter getal uitgebrachte stemmen dan ooit. Hoewel ook de gouverneurschappen en de wetgevende lichamen van veertien provincies op het spel staan, gaat het toch vooral om de presidentiële candidaten: Peron die betere sociale toestanden beloofde en handhaving van de nationale souvereiniteit, naast Tamborini, die de grondwettelijke vrijheden zou herstellen en nauwere samenwerking met de andere Amerikaanse republieken wilde bewerkstelligen.

Tamborini, die zestig jaar oud is, ging van de stembus naar het hoofdkantoor van de Radicale Partij. Peron, 50 jaar oud, ging rechtstreeks terug naar huis; hij heeft de griep (Buenos Aires, (AP) 24.2).

PROVINCIALE VERKIEZINGEN BELGIË.

Er deden zich geen incidenten voor bij de verkiezing van 44 meer senatoren bij de provinciale verkiezingen Zondag. De rechtervleugel van de Katholieke Partij, die voor Leopold is, won verleden Zondag 51 van de 101 senaatszetels. Thans werden er nog 22 door de collega-senatoren gekozen in het begin van deze week, zodat het totaal 167 zal zijn bereikt (Brussel, (AP) 24.2).

HET CONSISTORIE.

Een nieuw punt op het programma van het Consistorie zal Dinsdag plaats vinden, wanneer na een speciale Heilige Mis in de kapel van de heilige Mathilda, tien nieuwe kardinalen het pallium zullen krijgen. Het pallium is een band van wol, waarop kruisen staan, en gedragen om de hals door den Paus en aartsbisschoppen die hiertoe verlof hebben verworven. Alle aartsbisschoppen krijgen dit verlof wanneer zij een daartoe strekkend verzoek indienen bij den Paus. Enkele aartsbisschoppen, die na 1940 als zoanig werden aangesteld, hadden hiertoe nog geen gelegenheid omdat men het bij een consistorie pleegt te doen. Deze tien deden het nu en de Paus zal Dinsdag het pallium uitdelen. De kardinalen Motta en Camara (Brazilië), Pla y Daniel en Arce y Ochotorena (Spanje), Frings (Duitsland), Griffin (Engeland), Mindszenty (Hongarije) en Ruffini (Italië) hebben hun verzoek na de consistorievergadering van Vrijdag persoonlijk den Paus aangeboden. Arteaga (Cuba) en Guevara (Peru) die ziek zijn lieten het verzoek indienen door onderscheidenlijk Motta en Caggiano (Argentinië).

Vrijdag heeft de Paus ook vier Noordamerikaanse bisschoppen die Stritch en Mooney vergezellen, ontvangen. Men vermoedt dat de heilige Vader alle tien bisschoppen van het Noordamerikaanse gezelschap wel zal ontvangen, omdat deze bisschoppen hun bezoek aan Rome combineren met het „ad limina" bezoek, dat de bisschoppen op gezette tijden moeten afleggen om rapport van hun bisdom aan den Paus uit te brengen.

In de loop van deze week zal het gehele Heilige College met all diplomaten die bij de Heilige Stoel geaccrediteerd zijn door den Paus gezamenlijk worden ontvangen. Ook zal Kroonprins Umberto, luitenant-generaal des koninkrijks, een ontvangst beleggen op het Quirinaal, vermoedelijk Dinsdag.

Er is nog geen datum vastgesteld waarop de drie Spaans-Amerikaanse kardinalen die wegens ziekte hun rode hoed niet konden ontvangen, hem zullen verkrijgen. Dit zijn Rodriguez (Chili), Arteaga (Cuba) en Quevara (Peru). Zij zijn nog steeds ziek en de ziekenlijst in middels uitgebreid met Motta van Brazilië, ook al een Latijns-Amerikaan, die zijn kamer moet houden in verband met een lichte verkoudheid.

Mislukt diner.

Negen van de elf Amerikaanse kardinalen — Noord-, Middel- en Zuid-Amerika — hebben zich verontschuldigd bij een diner dat door de Spaanse ambassade bij de Heilige Stoel werd aangericht. Enkelen gaven ziekte op, een zeide dat hij het erg druk had, de meesten gaven geen reden op. Antonio Villacieros Benito, eerste ambassadesecretaris, zeide dat alle kardinalen uit de Nieuwe Wereld waren uitgenodigd. Aanwezig waren Caggiano (Argentinië), Pla y Daniel, en Arce Ochotoreno (Spanje), Cerejeira en De Gouveia (Portugal), Tedeschini (Italië) en Spellman (USA), zeven bij elkaar. Andere gasten: Prins Colonna, assistent bij de Pauselijke Troon; Monsignore Montini, waarnemend Staatssecretaris van het Vaticaan; Franklin Gowen, Noord-amerikaans vertegenwoordiger bij de Heilige Stoel en de ambassadeurs van de andere landen van het Westelijk halfrond die vertegenwoordigd zijn bij de Heilige Stoel.

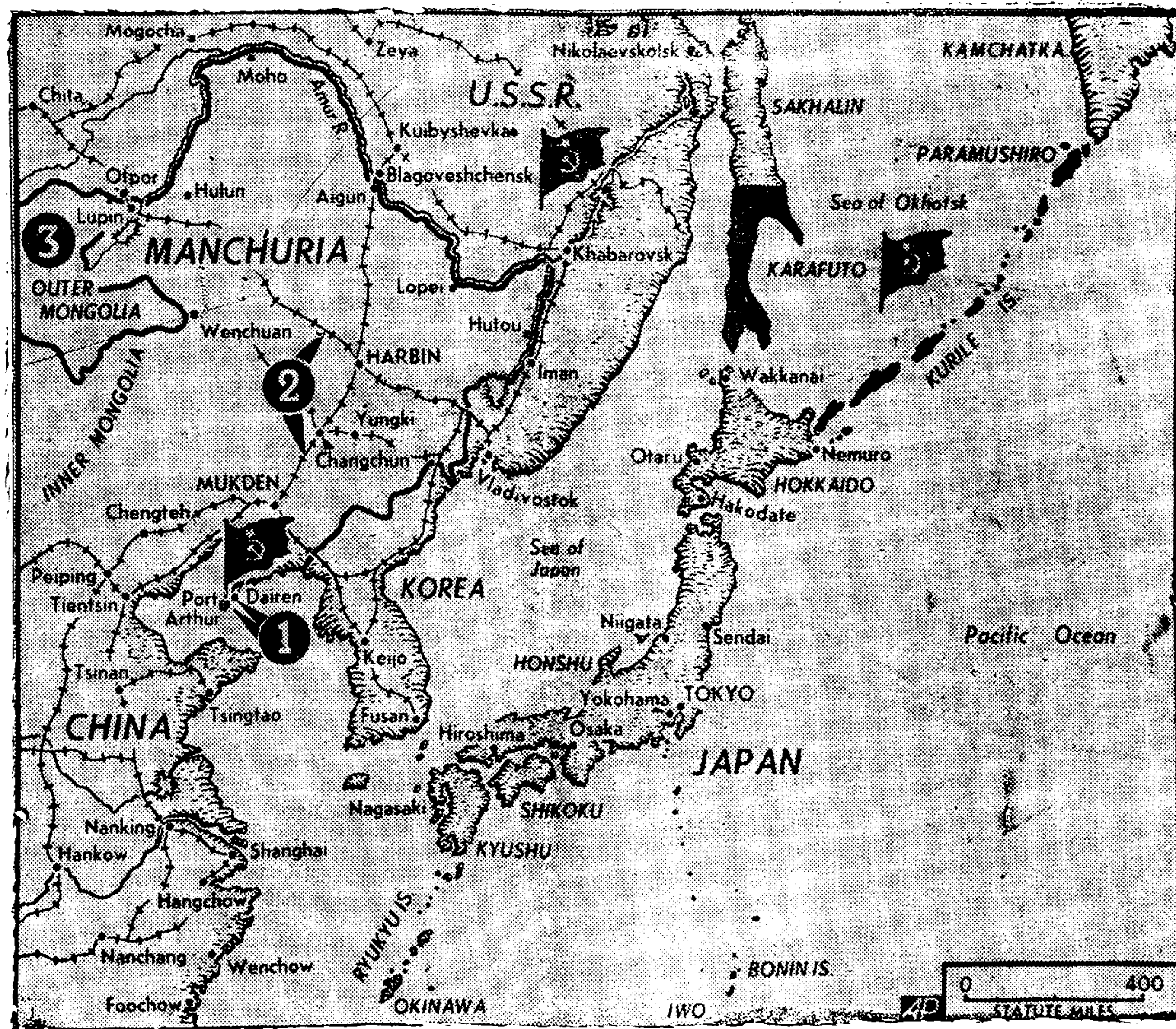
Spellman naar Franco.

Bovengenoemde Villocieros zeide, dat Kardinaal Spellman een uitnodiging heeft ontvangen om bij zijn terugreis een dag over te blijven in Madrid om met Generaal Franco te dineren. Vermoedelijk krijgt hij nog een soortgelijke uitnodiging van Salazar van Portugal. Franco zal een klein diner aanrichten voor een beperkt aantal gasten. Villacieros deelde nog mede, dat enkele Latijns-Amerikaanse kardinalen op hun terugreis in Madrid of Lissabon zullen overblijven.

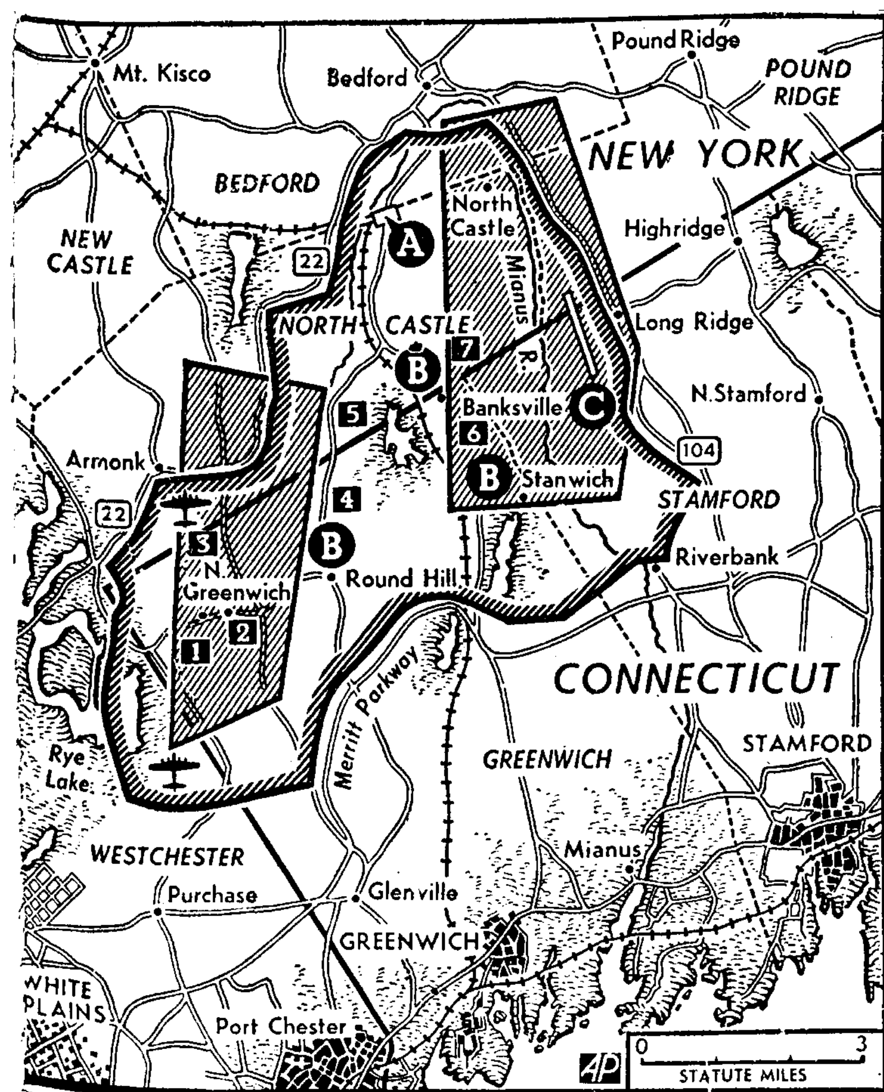
Naar verluidt wordt Kardinaal Spellman Maandag 3 Maart in Lissabon verwacht (Vaticaanstad, (AP) 24.2).

SCHIP GEZONKEN.

In de mond van de Elbe is een schip van de Hamburg-Amerika lijn tegenover Brunsbüttel gezonken. 95 Passagiers zijn verdronken (Londen, (AP) 24.2).

Onder de overeenkomsten, die te Jalta gesloten werden tussen de Verenigde Staten, Groot Britannië en Rusland, behoorde de overgave van de Koerilen en de teruggave van de Zuidelijke helft van het eiland Sakhalin (zwart op de kaart) aan Rusland). De haven van Dairen (1) zou geïnternationaliseerd worden en het nabijliggende Port Arthur aan Rusland worden verhuurd als vlootbasis. De Oostchinese en Zuidmantsjoerije spoorwegen (2) zouden worden geëxploiteerd door een gezamenlijke Russisch-Chinese maatschappij en China zou de volledige souvereiniteit krijgen in Mantsjoerije. De status-quo van Buiten Mongolië (3) zou worden gehandhaafd.

Dit kaartje toont het gebied nabij New York waar de Organisatie der Verenigde Landen haar zetel wil vestigen en laat zien hoe men het zou kunnen gebruiken. De letter A geeft aan waar men een spoorlijn zou kunnen leggen om bestaande spoorwegen te maken met reeds bestaande spoorwegen. B wijst aan waar men de gebouwen zou kunnen plaatsen. C laat zien waar een vliegveld zou kunnen worden aangelegd, teneinde de reeds bestaande vliegvelden (vliegtuigtekens) aan te vullen. De verkeerswegen 22, 104 en de Merritt Parkway worden geidentificeerd. De gebroken lijnen zijn de grenzen der stadjes.

het nieuws van vandaag

Bij de rustig verlopen verkiezingen voor de Provincieraden in België zijn de katholieken gisteren het sterkst uit de bus gekomen. Maar door het feit, dat de socialisten, communisten, liberalen een combinatie hebben gevormd, is de mogelijkheid groot dat er een coalitie-regering zal komen onder... Van Acker. In enkele berichten van vandaag worden hierop al toespelingen gemaakt.

De positie der Konings is hierdoor ongetwijfeld wederom verstrekt, al zal de Vorst, mocht Van Acker inderdaad met de cabinetformatie belast worden en hierin slagen, moeilijk terugkomen: het was juist de groep welke het sterkst ageerde tegen de terugkeer van den Souverein.

Ook elders, in Argentinië, zijn de verkiezingen rustig verlopen dank zij het doeltreffende toezicht van de gewapende macht. De uitslag is nog niet bekend; dat zal misschien nog een maandje duren. Er worden geen gissingen gedaan, maar overal wordt gezegd dat er een grote belangstelling voor de verkiezingen was.

Rust heerst er ook in Bombay, waar het oproer op bloedige wijze werd onderdrukt. Er vielen doden en gewonden, maar het is thans weer kalm.

Rust heerst er ook te Menado, vanwaar alleen nog patrouille-activiteiten worden gemeld. Alleen op Banka worden wrijvingen gemeld tussen Indonesiërs en Chinezen.

Rust heerst er ook weer in onze eigen haven, nu de Gouverneur Zaterdag een beslissing heeft genomen inzake het is van tijdelijke aard, maar de loonconflict. Deze regeling Gouverneur stelt in het vooruitzicht dat als de Havencentrale er eenmaal is, de gehele zaak bezien zal worden. Ongetwijfeld zullen velen zich met ons om deze soepele regeling verblijden.

Maar geen rust heerst er in Georgië, in de Caucasus, waar twee geschiedkundigen aanspraken doen gelden op grote gebieden die thans in Turkije liggen, maar die volgens hen bij Georgië zouden behoren op historische grondslagen. Vanzelfsprekend moet men daarbij altijd erg voorzichtig zijn, want op die manier kon Italië wel aanspraken op ons land doen gelden, waar immers eens de oude Romeinen er de schepter zwaaiden. Georgië was namelijk vier eeuwen voor Christus een eigen land. Kort daarop werd het twistgebied van Byzantijnen en Perzen en Arabieren. tot het in de twaalfde eeuw nog even onafhankelijk werd. Later geraakte het geheel onder Rusland en sedert 1922 is het dan ook een der Sovjet-republieken. Jozef Stalin werd in Georgië geboren. Een merkwaardigheid van de Georgiërs was dat zij de klok niet, zoals de meeste oude volken, begonnen met de zonsopgang („het is de derde ure", d.w.z. 9 uur 's morgens".) maar met de ondergang der zon die uit hun land beter te zien is.

Brug of Tunnel.

In onze beschouwing van de voor- en nadelen welke aan elke oplossing van het oeververbindingsvraagstuk verbonden zijn, schreven wij op gezag van een deskundige dat de bocht in het tunnelplan-Stuyvenberg & Van Drimmelen te scherp zou zijn. In stede van bij West End zou de tunnel bij de kathedraal moeten uitkomen. Thans toont een andere deskundige ons aan, dat reeds jaren geleden bewezen is, dat noch de bochten, noch de hellingen meer een bezwaar zouden zijn bij tunnels. In feite kon hij ons plattegronden van recente buitenlandse tunnels tonen, waar vel scherper en meer bochten in zaten dan in het plan Stuyvenberg. Vanzelfsprekend geven wij deze beide met elkaar in volkomen tegenspraak zijnde meningen gaarne door.

Wij geloven trouwens, dat technisch zowel een brug als een tunnel mogelijk zullen zijn. Daar zit de moeilijkheid niet. Het gaat erom welke bezwaren het publiek het liefst draagt, want bezwaren heeft elke oplossing.

Of men moest ertoe komen het zwaartepunt van het vraagstuk te verleggen. Door in plaats van een oeververbindingsvraagstuk een stedenbouwkundig vraagstuk te maken. Zoals de zaak thans is heeft zij twee fraaie zijden: Punda en Otrobanda. Het verkeer tussen beide is daaruit verklaarbaar. Hoe groot dat verkeer is blijkt uit een proef di wij dezer dagen eens genomen hebben toen een grote OPIM-pont voor 700 personen aan de gang was. Om van de Handelskade naar het Brionplein te komen heeft ons precies 37 minuten gekost: van het moment dat wij in de rij gingen staan tot het aan land stappen ter Overzij. Er dat met een pont van 700 man. Toen wij na een half uur afvoeren, vertrapt en vuil van het in de opeengedrongen rij staan, in vervelende stemming van het stompen en duwen bij het op de pont dringen, misselijk van de onbehaaglijke lucht die deze veelkoppige mensenmenigte produceerde, verademden wij bij het zien van de lange rij die nog achter moest blijven.

Konden wij dat maar voorkomen.

Overal ter wereld heeft een stadsdecentralisatie plaats. Men bouwt zg. residential sections. Het centrum wordt meer en meer handelsbuurt, waar men alleen overdag is. Bouwen wij nu een brug over de Motetwerf dan zou men — zonder decreet hetwelk reactie en oppositie verwekt — van hogerhand stadsuitbreiding in de richting van Caracasbaai kunnen promoveren. Een begin heeft men al op Parera, Van Engelen, Mahaai e.d. Wij kunnen de stad uitbreiden naar Zuurzak en verderop. Maar met overleg, nl. zo, dat het gehele stadscentrum zich langzamerhand van Otrabanda naar de Punda verplaatst. Dat Otrabanda dus met enkele generaties uitgestorven is. Wij krijgen dan een practisch geheel nieuwe, modern aangelegde stad die niet door vaarwater doorsneden wordt. Als men eerst een brug legt, dan lijkt ons dat stadsuitbreiding aan de Pundakant vanzelf wel komt. Het saneringsvraagstuk wordt daardoor opeens gehalveerd. Nu moet men eerst de gehele Punda en Otrabanda afbreken om tot sanering over te gaan. Dan alleen de Punda, want Otrabanda trekt vanzelf leeg als nieuwe woonwijken, vooral voor het volk, met stijl, smaak, overleg en vooral berekend op de toekomst, verderop bij Zuurzak e.d. worden gebouwd. Vanzelfsprekend impliceert dit plan een oplossing van het vervoersvraagstuk. Door een grote menigte behoorlijke bussen te kopen kunnen vijfminutenlijnen door de stad worden gelegd. Op hoe groter schaal, des te goedkoper. Halfuur- of uurdiensten naar andere wooncentra als Santa Maria, Hato en diensten naar Barber, Westpunt De trucjes moeten dan worden wat in Nederland de volkstaxi's waren.

Dit plan klinkt wellicht fantastisch en inderdaad is het een toekomstplan. Maar men moet nu eenmaal bij stedenbouw op de toekomst berekend zijn. Het gaat hier ook niet zozeer om geld, want de boven geschetste ontwikkeling zal zich ten eerste over een verloop van vele jaren geleidelijk aan voltrekken, terwijl veel door particulieren wordt betaald (huizen e.d.).

Curaçao moet doen wat overal ter wereld gedaan wordt. De ontwikkeling is hier zo snel gegaan dat zij ons boven het hoofd is gegroeid. Er wordt dezer dagen veel over brug of tunnel gesproken. Voor zover wij kunnen nagaan zijn de meningen bij het publiek ongeveer gelijkelijk verdeeld tussen een brug of tunnel. Vanwege Openbare Werken wordt campagne gevoerd voor een brug, zodat men kan aannemen dat de overheid voor het bruggenplan is.

Als men er dan maar bij bedenkt, dat het bruggenplan veel grootser moet worden opgevat dan alleen een brug. Een tunnel houdt de stad zoals zij is. Met alle voor- en nadelen. Een brug zou men moeten brengen dat de gehele stad opnieuw beraamd wierd Zijn wij wel ingelicht dan is het fameuze uitbreidingsplan, inderdaad hierop berekend.

Vroeger heeft men in Nijmegen ook jarenlang gesproken over een brug. Er was een pont (die veel beter functioneerde dan onze bootjes). Voornaamste bezwaar tegen een brug kwam daar van de winkelstand. Ook hier zijn winkeliers vooral voorstanders van de tunnel. En inderdaad is een tunnel, als men de stad zo wil laten als zij is, de beste oplossing. Aan de andere kant moet men opmerken, dat in Nijmegen gebleken is dat de winkelstand bij de brug wel gevaren is. Er kwamen meer mensen en bovendien kon men rustiger winkelen.

Zo heeft elk plan zijn aanhangers en tegenstanders. Zoals het meest gaat hebben degenen die er het minst mede te maken hebben het hoogste woord. Het gaat hier evenwel om een duur plan. De schipbrug is niet goed. Daar is ieder het over eens. Dat was geen oplossing. Er moet wat anders komen. En iets waar Curaçao wel bij vaart. Dus na overleg. Het gaat niet aan om nu tot een tunnel te komen, omdat mijnheer zus en zo of een bepaalde groep tegen de brug is, dan wel een brug te bouwen omdat een andere groep er weer voor is.

Het is op Curaçao niet mogelijk dat van de personen te scheiden. Alle mensen die het land aan Groote of Bakker of het gouvernement hebben verklaren thans dat de tunnel beter is. Dat is grote dwaasheid, even erg als de vijanden van Stuyvenberg en de zijnen, die de onmogelijkheid van een tunnel als leerstelling verkondigen. Het is op Curaçao niet mogelijk oordeel over welke zaak ook objectief te vellen; men haalt er altijd de personen bij. En dat is erg gevaarlijk. Wij hebben Maandag de verschillende kanten van deze zaak al bekeken. Doen dit nu nog eens. En zullen er zeker nog wel eens op terugkomen. Het gaat er niet om wat A of wat B wenst, maar de vraag is welke bezwaren — die heeft elke oplossing — het publiek het liefste draagt.

Alleen moet men bij een brug nog bedenken, dat de doorvaarthoogte 45 m. wordt, terwijl de Statendam 57 m. hoog is. Nu weten wij niet of schepen van zulk formaat erg in zwang zullen komen, maar zo ja, dan zou een brug het onmogelijk maken om binnen te komen. De Hefbrug in Rotterdam, die 54 m. doorvaart heeft, laat zulke schepen ook niet toe, maar heeft vóór de brug havenruimte genoeg.

Terwijl een zeer radicaal iemand ons zeide, dat men om de stad te verleggen, dus een nieuwe stad te stichten tussen de Sint Annabaai en Caracasbaai beter geen van beide kon bouwen, geen brug en geen tunnel. Dan verplaatst de stad zich eveneens.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

MEER LICHT EN BETERE VOORLICHTING . . . .

De reactie op mijn ingezonden stuk in het Amigoe-nummer van 21 Februari jl. heeft mij slechts matig bevredigd. Het resultaat dat waar te nemen viel, is slechts, dat men in de gelederen van de Staten gealarmeerd is. Een voorgenomen Statenvergadering, waarin, als vervolg op de verzonden telegrammen, een brief aan den Minister van Overzeese Gebieden behandeld zou worden, werd in verband met mijn stuk vervroegd, en zal hedenavond gehouden worden.

In de Amigoe van laatstleden Zaterdag treedt een zekere A. V., blijkbaar een Statenlid, tegen mij in het krijt met een **nietszeggend** ingezonden stuk. Het enige, wat in dat stuk staat, is de uitdrukking van een zeer groot verlangen van de Staten om met de Nederlandse Regering samen te werken, en een verwijt aan die regering, die niet dadelijk gereed stond om den Staten van Curaçao na het eerste telegram hun zin te geven. Dan verwijst A.V. naar het besluit der Staten, om mede „in verband met mijn verwarringstichtend stuk", reeds op Maandag 25 Februari de brief aan den Minister te behandelen. Ik mag aannemen, dat de bedoeling van die haast niet is, om uit vrees voor de reactie die mijn stuk teweeg brengt maar gauw zonder **„meer licht en betere voorlichting"** de verzending van de brief door te jagen, maar dat Maandagavond één voor één de **argumenten van mij en de gestelde vragen onder de loupe zullen worden** genomen om **„meer licht"** te doen schijnen over deze zaak en het publiek in en buiten Curaçao **„beter voor te lichten"**. Anders was er geen noodzaak om zo'n haast te betrachten.

Het heeft zijn nut de voornaamste bezwaren in mijn ingezonden stuk naar voren gebracht nog eens scherp te stellen.

Het principiële bezwaar.

De Nederlandse Regering heeft bij monde van Hare Majesteit de Koningin een Rijksconferentie in het vooruitzicht gesteld met de bekende taak, die ik daarom niet nader behoef te omschrijven.

Verschillende gebiedsdelen hebben reeds personen aangewezen voor de Rijksconferentie; commissies zijn in Nederland, Suriname en Curaçao werkzaam om de wensen en verlangens na te gaan met betrekking tot de aanpassing van de structuur van de Overzeese delen van het Koninkrijk en de bepaling van hun plaats in het Koninkrijk overeenkomstig de gewijzigde omstandigheden. De voorstellen van de Rijksconferentie moeten daarna nog in de Kamers behandeld worden, waarbij vóórdien reeds het advies van de Vertegenwoordigende Lichamen in de gebiedsdelen, dus ook dat van de Staten van Curaçao, over die voorstellen zal worden ingewonnen. Daarna moet de Kroon zich er nog over uitspreken.

Hoe stelt men zich voor, dat de Staten van Curaçao nu, — nog afgezien van het allerongelukkigst gekozen tijdstip vanwege de huidige politieke situatie, — besprekingen kunnen gaan houden met de Koningin en de Nederlandse Regering over de werkzaamheid van de Rijksconferentie?

Besprekingen houden veronderstelt **„hoor en wederhoor", den"** en **„eens worden over bepaalde punten"**.

Is het constitutioneel juist, dat de Koningin en de Nederlandse Regering de Staten van Curaçao, die later over de werkzaamheid van de Rijksconferentie advies moeten uit brengen, in dit stadium uitnodigen om met Hare Majesteit en de Nederlandse Regering mondeling over bepaalde punten de werkzaamheid der Rijksconferentie betreffende, besprekingen te houden, met het doel Hare Majesteit en de Nederlandse Regering voor te lichten?

Wat moet Hare Majesteit en de Nederlandse Regering doen met de wetenschap, die zij via de Commissie uit de Staten van Curaçao hebben gekregen? Hare Majesteit en de Nederlandse Regering kunnen toch immers niet als lastdraagsters van de Staten van Curaçao fungeren om die wetenschap de Rijksconferentie voor te leggen, terwijl zij nog over heel het werk het laatste woord hebben? Denk U eens de gevolgen in!

Curaçao gaat bepaalde punten het werk der Rijksconferentie rakende in Den Haag bespreken. Het publiek van Curaçao **kent slechts** de punten van bespreking. [illegible] ar blijft h[illegible]

De quintessens v[illegible]**ak wordt het niet aan** [illegible] **van de** behangen. Noch de Staten van Suriname, noch zelfs de Staten-Generaal komen juist te weten, op welke van die bepaalde punten Curaçao en Den Haag elkander gevonden hebben. Het zou me niet verwonderen, dat men én in Suriname, én in Nederland **hun** standpunt wel naar voren willen brengen. Stel je voor! En dat terwijl de vertegenwoordigende lichamen naderhand weer het werk der Rijksconferentie moeten beoordelen. Wat een toetoe wordt het! Een hutspot!

De Statenleden staan er vanavond dus op, dat de juristen in hun midden, de heer Da Costa Gomez en de heer Desertine zich uitdrukkelijk uitspreken over dit constitutioneel bezwaar. Men verschuile er zich niet achter, dat de Regering in Nederland maar moet uitmaken, of het gevraagde al dan niet constitutioneel juist is en dat de Staten van Curaçao slechts gebruik maken van het recht hun in de Curaçaose Staatsregeling gegeven, om de belangen van Curaçao voor te staan bij het opperbestuur. Dit is geen houding op dit ogenblik. Is men in twijfel over het al dan niet **constitutioneel juist zijn, dan** verschaffe men zich eerst zekerheid. Doet men dat niet, dan beloopt men de kans, dat het verzoek der Staten wordt afgewezen, wat ontstemming teweeg brengt tegen de Nederlandse Regering. Men dient daarmee de Rijkseenheid niet; men speelt Soekarno in de kaart

Volledige openbaarheid.

Uit het voorgaande moge blijken, dat indien de Nederlandse Regering zelfs zo ver zou gaan, wat ik niet voetstoots aanneem, om kennis te nemen van een schriftelijk uitgebrachte voorlichting door de Staten van Curaçao over de werkzaamheid der Rijksconferentie haar **toegezonden**, het in alle opzichten aanbeveling verdient, die voorlichting in het openbaar uit te brengen, zodat iedereen er kennis van kan nemen Dan zullen de Staten van Suriname en de Staten-**Generaal** moeten toegeven, dat op Curaçao de steen der **wijzen** gevonden is en **beschaamd** het stilzwijgen er toe **doen**.

Wat is er op tegen, dat de Staten hun voorlichting volledig openbaar maken en hier in onze Statenzaal in de finesses uitwerken? **Zijn er geheimen mee gemoeid?** Zou de Nederlandse Regering zelf bezwaar maken, om er op in te gaan, de Rijksconferentie **kan er toch haar voordeel** mee doen, omdat de wijsheid der Staten gemeen goed geworden is in het belang der Rijkseenheid.

Is men niet bezig stemming te maken tegen de Nederlandse Regering?

Wie zal dit ontkennen? Waar **de** Minister spreekt van een misvatting van de Staten, geeft Zijne Excellentie dadelijk weer, waarin hij die misvatting ziet. De Staten op hun beurt wrijven den Minister in het openbaar een misvatting aan, maar laten het publiek **totaal onkundig, waar** of in welk opzicht de Minister het verkeerd vóór heeft. De Staten vinden, dat er een commissie nodig is, **om den Minister** op die misvatting te wijzen.

Waarom worden met zoveel aanhef telegrammen opgesteld en verzonden, **om twaalf dagen** later pas een brief in behandeling te nemen als vervolg op die telegrammen? Waarom de zaak zonder noodzaak op zo'n geruchtmakende wijze behandeld? A propos, in de **telegrammen** wordt er geen melding van gemaakt, dat er een brief zou volgen.

De heer A.V. schrijft:

„Wel ware het te wensen geweest, dat de Staten deze telegrammen helemaal niet hadden behoeven te zenden. Het ware te wensen geweest, dat het Opperbestuur zelf de noodzakelijkheid van hetgeen in genoemde telegrammen vermeld, had ingezien. Het zou zeer toe te juichen zijn geweest, indien het Opperbestuur zelf met het voorstel voor de dag was gekomen. Stuur jullie vertegenwoordigers uit het Gebiedsdeel Curaçao naar Nederland. Mensen, die wanneer het moet, van het nodige advies kunnen dienen."

Is dit geen openlijk verwijt aan het adres van de Moederlandse Regering? En als de vooraanstaande Curaçaoënaar dit doet, wat kan men dan verwachten van de niet nadenkende goegemeente? **Wat van de tegenstanders der Regering, ook en vooral in het buitenland, die zonder scrupules iedere zweem van ontevredenheidsuiting tegen de Nederlandse Regering uitbuiten en rondbazuinen?**

Ieder op zijn terrein, alles op zijn plaats.

Maar de heer A. V. legt de nadruk op de welwillendheid der Staten om samen te werken. Hij schrijft:

„Mijnheer V. E. O. U zult ongetwijfeld toegeven, dat indien er van samenwerking wordt gesproken, iets wat in de laatste tijd nogal gebeurt, dan moet er toch meer dan een partij bestaan. Hoe zouden wij goed met het Opperbestuur kunnen samenwerken, indien wij **niet op de meest** efficiënte wijze bij het Opperbestuur zijn vertegenwoordigd."

Moet ik aannemen, dat nu pas de noodzakelijkheid tot samenwerking geboren is? Is er dan vroeger nooit samenwerking geweest tussen Staten en Opperbestuur? Die samenwerking, voor zover mogelijk en nodig, zal wel door de wet geregeld zijn. Wil men de resultaten van de Rijksconferentie wellicht vooruitlopen?

Wens en verlangen naar samenwerking, hoe mooi dit als leuze ook moge klinken, zeggen niets, wanneer er geen terrein is voor samenwerking. Hoeveel corporaties hebben in de afgelopen oorlog niet de hevigste wensen gekoesterd, dat de krijg tot een glorieus einde gebracht zou worden; en op bepaalde hun aangewezen terreinen het hunne bijdragend tot dat gemeenschappelijk doel, mochten zij **zich toch** niet op het terrein der **legerleiding** begeven, hoe groot hun wens daartoe ook mocht wezen.

De deelneming van de Staten in het proces der omvorming van het Nederlandse **Koninkrijk tot** 4 gelijkgerechtigde Staatsdelen ligt in het advies, dat zij zullen uitbrengen aan de Regering over de voorstellen der **Rijksconferentie.**

Als Curaçaose burgers, in wier deskundig brein **prachtige** en zeer doeltreffende voorstellen waren opgekomen **in verband** met het werk der Rijksconferentie, hadden de Statenleden niet moeten verzuimen, afzonderlijk of gezamenlijk zich te wenden tot de Curaçaose Commissie voor dat doel.

Laten de Staten op Maandagavond klare wijn schenken. **Meer licht en betere voorlichting, s,v,p!**

V. E. O.

TEAGLE MAAKTE EEN FOUT.

In de Rotary bijeenkomst van 30 Januari jl. gaf de Heer B. Teagle een historisch overzicht van de „apprentice training school" van de Lago, waaraan hij zelf als onderwijzer verbonden is. Een zeer sympathiek betoog.

Als desideratum werd den Rotary-leden aanbevolen hun best te doen, dat de Arubaanse kinderen op school niet slechts alleen Nederlands zouden leren.

Hij sprak van zijn bevindingen in Zwitserland, Oostenrijk, Hongarije en Triëst in Italië. En dat ze in Triëst tenminste twee talen moeten leren, waarvan één het Duits moest zijn. (De officiële taal van het vroegere Oostenrijk-Hongarije).

Het had wel aardig geweest als hier op Nederlands gebied Nederland als voorbeeld genoemd was, waar men op de meeste scholen drie vreemde talen leert, nl. Frans, Duits en Engels.

Maar waar wij even op wilden wijzen, is, dit, dat nl. op Aruba maar één taal geleerd zou worden, nl. het Nederlands.

Dit willen we even rechtzetten.

Op alle Mulo-scholen wordt behalve het Nederlands ook nog geleerd Engels, Spaans en Frans. Op alle stadsscholen, behalve het Nederlands ook nog Spaans en Engels. En op alle buitenscholen Nederlands en Engels.

Dat de Heer Teagle zich hier vergiste, kunnen we nog vergeven, maar dat geen enkele van de Arubaanse Rotary-leden daar captie op maakte, en de verslaggever nog wel zegt, dat hier „sounded a chord that is in harmony with the wishes of many people in the community", is ons totaal onbegrijpelijk.

Of misschien ook heel begrijpelijk. **An Outsider.**

UIT ONS CARAÏBIË

DE WESTINDISCHE CONFERENTIE.

De tweede zitting van de Westindische Conferentie onder auspiciën van de Engels-Amerikaanse Caraïbische Commissie werd 21 Februari geopend op St. Thomas (Virginische Eilanden). Zij zal drie weken duren. Binnenkort zal de Commissie een andere naam krijgen in verband met de toetreding van Frankrijk en Nederland als leden.

De eerste zitting werd in Maart 1940 gehouden op Barbados. De conferentie staat onder voorzitterschap van den Heer Charles W. Taussig. De Gouverneur van Porto Rico Rexford Tugwell en Ralph J. Bunche van het State Department wonen de besprekingen bij. Hoofd van de Britse afvaardiging is Sir John MacPhelen, Commissaris voor Ontwikkeling en Welvaart van West-Indië en R. D. H. Arundell, Brits Commissaris te Washington.

De Franse Regering heeft drie commissarissen benoemd: Mevrouw Eugenie Eboue, deputee van Guadeloupe in de Franse Assemblee Nationale; George Hubert Parisot, Gouverneur van Martinique en Jean de la Roche, Hoofd van de Koloniale Afdeling van de Franse Persdienst in Noord-Amerika.

De Nederlandse commissarissen zijn Prof. J. C. Kielstra en Ir. L. Peters. Meer dan vijf en een half millioen mensen worden door de verschillende afgevaardigden vertegenwoordigd. Zeer veel verschillende onderwerpen, die voor het Caraïbische gebied van belang zijn, zullen ter conferentie worden behandeld.

Op de agenda staat een openingsrede van den Gouverneur van de Juffereilanden, een boodschap van President Truman, een toespraak van den Heer Taussig en toespraken van de Britse, Franse en Nederlandse afgevaardigden. Er zal onder meer worden besproken hoe de Caraïbische Commissie het beste het Caraïbische gebied kan dienen; landbouw en industrie zullen behandeld worden, de onderlinge handel, het verkeer, de openbare gezondheid en de rol van de Onderzoekingsraad; een van de voornaamste onderwerpen zal het vraagstuk van de arbeidsbeurzen zijn (**Aneta**).

* * *

Bij de opening van de 2e zitting der Westindische Conferentie zeide de Voorzitter de Heer Charles E. Taussig, dat met Frankrijk en Nederland als leden nieuwe horizonnen geopend worden voor de organisatie en dat nieuwe mogelijkheden geschapen zijn. Hij drong er op aan, dat de Caraïbische volken de leiding zouden nemen bij het formuleren van twee handvesten, een van de menselijke rechten, een eenvoudige opsomming van wat iedereen mag **verwachten van** zijn naasten, om een leven in veiligheid en vrede te leiden en in de tweede plaats een handvest van menselijke plichten, waarin de opofferingen worden opgesomd, die iedereen zich dient te getroosten om de rechten van zijn evenmaaste te waarborgen.

Taussig verklaarde verder, dat de conferentie de taak heeft om een effectieve werking van de nieuwe organisatie in het leven te roepen teneinde het doel en de idealen, die gedurende de oorlog niet verwezenlijkt konden worden nu ten uitvoer te brengen en de wereld te tonen, dat de betrekkelijke kleine Caraïbische wereld van grote en kleine landen één regionale samenwerking tot stand kan brengen.

Taussig gaf vervolgens voorlezing van Trumans boodschap, waarin verklaard werd, dat de Noordamerikaanse politiek in het Caraïbische gebied geleid wordt door twee grondbeginselen: toepassing van hoofdstuk II van het Handvest der Verenigde Landen betreffende de geleidelijke ontwikkeling van afhankelijke gebieden met de belangen van de inwoners als hoogste inzet en in de tweede plaats om het werk van de Caraïbische Commissie te steunen, zodat de vraagstukken van dit gebied tot een zo goed mogelijke oplossing kunnen worden gebracht.

Truman drukte zijn tevredenheid uit over de toetreding van **Frankrijk en Nederland verklarend** dat Noord-Amerika reeds vooruit loopt op de toenemende deelneming van de bevolking aan het werk der commissie.

Deze conferentie, die drie weken duurt, is de eerste internationale conventie van gedelegeerden uit afhankelijke gebieden; twee gedelegeerden van elk der vijftien Caraïbische landen nemen met hun adviesraden deel aan de besprekingen (Aneta).

CURAÇAO

GELDVERKEER GEOPEND.

Uit Nederland wordt vernomen dat het geldverkeer tussen Nederland en Curaçao binnen de grenzen van de deviezenbepaling voor normaal handelsverkeer is opengesteld.

[Over bovenstaand, op het eerste gezicht zeer verblijdende bericht, hebben wij vanmorgen terstond inlichtingen gevraagd aan de Deviezencommissie. Deze deelde ons mede, dat bovenstand omdat met daartoe sterkring brengt in de bestaande toestande omdat met daartoe strekkende vergunning **geldverkeer** altijd is toegestaan. Heeft men een vergunning dan mag men immers ook een terrein betreden waar „toegang verboden" bij staat." — Redactie]

LOONCONFLICT IN DE HAVEN.

De Gouvernements Persdienst deelt het volgende mede:

„Zijne Excellentie de Gouverneur nam Zaterdagmiddag de volgende beslissing in het loonconflict tussen de Stuwadoorsondernemingen en de bootwerkers:

Het loon voor de havenarbeiders wordt, gerekend te zijn ingegaan de 1ste Februari 1946 bepaald op negentig **cent per** gewoon werkuur en op ƒ 1,40 voor overuren.

Zijne Excellentie bepaalde voorts, dat, na een korte termijn van bijvoorbeeld drie maanden na de inwerkingtreding van de Havencentrale, de classificatie der arbeiders, hun werkuren, lonen, enz. zullen worden bezien om tot een indeling in loonklassen der arbeiders naar gelang van hun dienstjaren, vakbekwaamheid, e.d. te geraken."

WILLEM S. VAN MEETEREN KEERDE TERUG.

Gisteren keerde bij zijn verheugde familie uit Nederland terug de Heer Willem S. van Meeteren, die tien jaren geleden naar Nederland trok voor zijn studies.

Tijdens de oorlog werd de heer van Meeteren opgeroepen in dienst en vocht o.a. in de Peel. Na de overgave werd hij krijgsgevangenen, doch later weder in vrijheid gesteld, waarna hij studeren ging aan de Handelshogeschool te Rotterdam.

Hij deed zijn candidaatsexamen in de Economie, doch trachtte toen onder te duiken, omdat hij weigerde de loyaliteitsverklaring te tekenen. Het mocht hem echter niet gelukken en hij werd op transport gesteld naar Duitsland. Bij de verovering van Berlijn door e Russen werd hij tegelijk met de andere studenten bevrijd en zij keerden tezamen ongeveer Augustus van het vorig jaar naar Nederland terug.

De heer W. S. van Meeteren trouwde met Mejuffrouw Aalders, een dochter van majoor Aalders uit Den Haad, alwaar het huwelijk voltrokken werd in de Sint Lidwinakerk. Voorlopig zal de Heer van Meeteren zich te Curaçao vestigen, doch heeft plannen om zijn studies later in Nederland te vervolgen.

SPORT

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Jong Suriname — Sithoc 1—1.
De Ster — Republiek 1—0.

DE „TRAPPERS" KOMEN.

Uit Aruba is bericht ontvangen, dat de vereniging „Trappers" tegen het weekeinde naar Curaçao komt om te spelen op het terrein van de K.S.C. op het Rif. Zaterdagmiddag wordt gespeeld tegen D.B.O. en Zondag tegen de K.S.C.

NIEUWS VAN OVERAL

HET OPROER IN BOMBAY.

250 Doden vielen toen de troepen in Bombay vuur openden om orde te herstellen. Meer dan 1300 gewonden zijn er al in drie dagen. De Britse kruiser Glasgow ligt thans in de haven en de Zondag is kalm verlopen. Het ziet er naar uit dat de rust verzekerd wordt. Alle 66 katoenfabrieken zijn gesloten, maar vijftien zullen spoedig heropenen. Militaire patrouilles lopen door de stad. Gandhi heeft een oproep tot rust uitgevaardigd. Hij zeide, dat Brits Indië zijn doel niet door geweld wil en zal bereiken.

Karatsji staat thans ook onder militair bestuur, nadat hier eveneens een opstand had plaats gevonden. De politie schoot er drie neer, wondde er twaalf. De menigte werd door traangasbommen uiteen gejaagd.

In Calcutta loopt de tram weer. Admiraal Godfrey klom aan boord van het vlaggeschip Narbada, dat in handen van de muiters was geweest, maar zich overgaf. Infanterie is aanwezig op de schepen en versterkte punten aan de wal. Alle rangen zijn weer aan het werk getogen. De gewone tucht is hersteld. Wapens en ammunitie werden ingenomen, de kanonnen onklaar gemaakt (Bombay, (AP) 24.2).

ORDE-MAATREGELEN.

De Britse troepen in Bombay zijn zodanig versterkt dat ordeverstoring bij een studentenbeweging niet mogelijk zal zijn. Zondag heeft men de rust weten te herstellen nadat er een week lang in de straten was gevochten. (Bombay, (AP) 25.2).

DE BELGISCHE VERKIEZINGEN.

De conservatieve Christelijke Sociale (Katholieke) Partij heeft 94 van de 696 provinciale zetels bij de verkiezingen die gisteren zijn gehouden. Zij is dus de sterkste partij. De socialisten, communisten, liberalen wonnen gecombineerd de overige 352 zetels en behouden de mogelijkheid de coalitie onder Van Acker te vormen.

Beide kanten zeggen dat zij gewonnen hebben. De debatten over 's konings terugkeer nemen Baron Carton de Wiart, de Katholijk-sociale parlementsleider, heeft ertegen geprotesteerd dat de socialisten en liberalen cartels vormen in enkele provincies. De katholieken, die voor terugkeer van den koning zijn, hebben de leiding in 7 van de 9 provincies. Van 2366919 uitgebrachte stemmen kregen de katholieken er 938938, de socialisten 808135, de communisten 349196, de liberalen 211219, het cartel van liberalen en socialisten 33392 en de onafhankelijken 26039.

De nieuw gekozen provinciale statenleden moeten eerst de 44 overgebleven senatoren kiezen. Zij doen dat op grondslag van evenredige vertegenwoordiging uit hun eigen midden. Later worden er dan nog 22 senatoren gekozen, maar de datum hiervoor is nog niet bekend.

De gekozen provinciale staten zullen negen provincies besturen.

Misschien zal Auguste de Schrijver, die pro Leopold is, de taak van cabinetsformatie overgeven aan Van Acker, wiens coalitie thans 109 zetels in de Kamer van Afgevaardigden heeft. (Brussel, (AP), 25.2).

MOSKOU WEER TEGEN HET VATICAAN.

Het Russische marineblad Rode Vloot publiceerde een artikel waarin het critiek oefent op „de Britse reactionnaire kringen, die samen met het Vaticaan herstel van de alleenheerschappij in Spanje beogen". „De dagen van het fascistisch regiem zijn geteld", zegt het blad. Het blad zegt voorts, dat reactionnaire kringen bang zijn voor progressieve machten die Spanje zouden verjongen. Onder het mom van een alleenheerser willen zij thans de reactionnaire vijanden van het bewind wreken." (Moskou, (AP), 25.2).

BRAZILIë BIJ DE DEMOCRATEN.

Het ochtendblad Ojornal te Rio de Janeiro zeide dat Braziliës weigering om Eduardo Aunos als ambassaduer van Spanje te aanvaarden, de band van Brazilië met de democratieën „aan welker zijde wij immers gevochten hebben", versterkt (Rio de Janeiro, (AP) 24.2).

GEORGISCHE GESCHIEDKUNDIGEN AAN HET WERK.

Twee Georgische geschiedkundigen hebben een boek gepubliceerd waarin teruggave van grote gebieden, die thans onder Turkije staan, wordt gevraagd. Vanwege het secretariaat-generaal der Communistische Partij werd door K.N. Tsjarkviani steun aan deze aanspraken betoogd. De historici hebben in een document van 4000 woorden lengte (ongeveer een kolom uit deze krant — redactie) gezegd dat Artvin, Aldahan, Olti, Tortun, Ispir, Bayburt, Gumusane, Giresun en Trebizonde terug moeten komen aan Georgië. Tsjarkviani spreekt in zijn bijvalsbetuiging van de oude droom der Georgiërs en het herstel van de territoriale eenheid van Georgië. Ook hij noemt de gebieden als hiervoor opgesomd. (Moskou, (AP) 25.2).

RIBBENTROPS PLEITBEZORGER AAN HET WOORD.

Joachim Ribbentrops pleitbezorger zeide dat een uitlating van Churchill, die gezegd had dat Groot-Britannië een bond van volken zou smeden om Duitsland te vernietigen zou het te machtig worden, Hitler inspireerde tot de bewapening van Duitsland en de aanvalsoorlogen. Ribbentrop verlangde dat Churchill voorgeleid zou worden te Neurenberg, maar de Britse aanklager Maxwell Fyfe, zeide dat Churchill geen officiële plaats bekleedde in de dagen dat Ribbentrop ambassadeur in Londen was.

Ribbentrop legde een schriftelijke mededeeling over waarin hij verklaarde, dat Churchill hem op zijn ambassade in Londen had bezocht en gezegd had: „Engeland is knap en ervaren genoeg om andere mogenheden aan zijn zijde te krijgen, als Duitsland te sterk mocht worden". Ook zeide Churchill dat het onmiskenbaar was dat Engeland Duitsland zou vernietigen, als het te sterk wierd.

Dr. Martin Horn, ambassaderaad van Ribbentrop, had deze uitlatingen van Churchill rechtstreeks aan Hitler overgeseind. Dr. Horn zeide, dat het zeer waarschijnlijk is dat Hitler zijn actie om oorlog te voeren hierdoor was begonnen. (Neurenberg, (AP), 25.2).

ESSEN LEEFT NOG.

door

DeWitt Mackenzie.

Het moet worden gezien om te worden geloofd, doch deze grote industrie- en kolenmijnstad welke in stukken geslagen werd door de Noordamerikaanse en Britse bombardementen tijdens het laatste jaar van de oorlog, ademt en beweegt zich nog. Nog opmerkelijker is het feit, dat dit tehuis van de kolossale Krupp-fabrieken lang niet de enige stad is die zich aan de levensdraad vastklampt in de door mensen veroorzaakte aardbeving, welke de industriecentra van het Ruhrgebied teisterde.

Essens spookachtige voortbestaan is typerend voor de zustersteden.

Essen is een waar voorbeeld omdat practisch elk gebouw in de stad, welke zich over vele vierkante kilometers uitstrekt en een maximum bevolking had van drie-kwart miljoen zielen, in puin ligt. De verwoesting is zo scherp compleet, dat deskundigen schatten, dat er dertig jaren voor nodig zullen zijn alleen om het puin op te ruimen zodat met de reconstructie kan worden begonnen. Hoe kan deze stad in leven zijn?

Het antwoord op die vraag is moeilijk. Toch blijft het feit bestaan, dat ongeveer 365.000 mensen leven — indien u hun wijze van bestaan leven kunt noemen — en werken temidden der puinhopen. Het gehele geval — gelijk een fantastisch toneel — is onecht.

De straten, — blok na blok en mijl na mijl van verwoeste gebouwen — zijn vol mensen die zich voortspoeden met alle energie, doch blijkbaar doelloos gelijk een mierenkolonie. Er zijn goed geklede mannen met actetassen onder de arm, werklieden, vrouwen met boodschappentassen en kinderen die alle een geheimzinnige opdracht schijnen te hebben.

Al deze duizenden hebben een bestemming. Doch wat is deze en waarheen kan men gaan temidden van deze puinen? Ik begon vragen te stellen.

In het begin kreeg ik niet veel bevrediging, doch eindelijk kwam ik achter de waarheid.

Deze talloze duizenden wonen in werkelijkheid tussen de puinen en velen hunner in kelders. Er zijn mensen die de stenen opsparen en zich een hutje bouwen. Sommigen hebben gebouwen ontdekt met enkele kamers die min of meer intact zijn en richten er hun woning in. Vermoedelijk dringen regen en koude er binnen; men leeft als grotbewoners. En het doel van dit alles? Dat komt gedeeltelijk doordat Essen de stad was van de meeste van deze lieden. Een van Duitslands grootste problemen is om onderdak te vinden voor de ontheemde personen. De kolenmijnen in het gebied van Essen worden geëxploiteerd en er wonen vele mijnwerkers tussen de puinen.

Andere activiteiten ontstaan langzamerhand en natuurlijk zijn vele burgers gewikkeld in burgerlijke werkzaamheden.

Verspreid door de stad liggen kleine winkels welke gerantsoeneerd voedsel verkopen. Sprekende over voedsel vraagt men zich af waar de grote bevolking haar voedsel vandaan haalt. Het Britse bestuur zorgt ervoor dat iedereen in deze zone zijn dagelijks rantsoen krijgt. Dat is niet alleen waar in Essen doch ook op andere plaatsen. Wat hier gebeurt wordt gedupliceerd in de meeste andere steden van het Ruhrgebied. De mensen zijn gehecht aan hun puinen. De moraal is, dat de Duitsers beheerst zijn met een ontzaggelijke hoeveelheid energie en uithoudingsvermogen.

Hitler gebruikte deze qualiteiten voor slechte doeleinden. De Geallieerden moeten ze ten goede gebruiken.

ONS KONINKRIJK

CLARK KERR UIT SOERABAIA TERUG.

Clark Kerr is Vrijdagavond weergekeerd in Batavia van een tweedaags bezoek aan Soerabaia waar hij confereerde met verschillende civiele en militaire leiders met de bedoeling een algemene indruk te krijgen van de plaatselijke en regionale toestand. Verdere reizen zijn niet voorzien. (Aneta).

COMMUNIQUÉ VAN ZATERDAG.

Het communiqué van Zaterdag meldde dat een patrouille Mahratta's die de kampongs in het Tjipemboeloet district bij Bandoeng inspecteerde bevond dat deze door de bewoners verlaten waren.

Een enkele inwoner die achtergebleven was zeide dat de bewoners naar het Noorden waren getrokken.

Op Oost-Java werd een luisterpost ten Zuiden van Gydangan in de buurt van Soerabaia door een kleine groep Indonesiërs aangevallen, waarbij twee soldaten werden gewond. Een Japanse patrouille uit Gendangan ging naar Dono en Sorebi en joeg twee benden Indonesiërs uit elkaar.

Elders hadden gevechten tussen Britse troepen en Indonesiërs tot gevolg dat 3 soldaten gewond werden. Van Banka werden 146 Japanse burgers en 867 Japanse soldaten naar Palembang (Sumatra) overgebracht. (Aneta)

„GEVAARLIJKE" ALCOHOL.

Door de Britse militaire politie werden 3000 gallon vergiftigde alcohol in beslag genomen, welke hoeveelheid voldoende geweest zou zijn om de gehele militaire macht plus de burgerbevolking te doden. Twee Brits Indische soldaten stierven terwijl 12 anderen als gevolg van het drinken van deze alcohol blind werden. De distillateur is een Arabier, Siad Achmat genaamd die eerst ontkende iets af te weten van deze gevaarlijke alcohol: later echter gaf hij toe wel te weten dat een deel van de alcohol „gevaarlijk" was.

MARINE-OPLEIDING IN INDIË.

De reorganisatie van de marine-opleiding in Nederlands Indië is reeds in een vergevorderd stadium van voorbereiding. De Nederlandse Marine Voorlichtingsdienst maakte Vrijdag bekend, dat men van plan is opleidingscentra in te richten door geheel Indië verspreid en als voornaamste centra Ambon en Makassar. (Aneta)

DE JAPANNERS GAAN DOOR.

Dinsdag waren Britse troepen te Bandoeng gedurende 5 uur in een gevecht gewikkeld met Indonesische extremisten die gewapend waren met machinegeweren. Als gevolg hiervan werden 20 Indonesiërs gearresteerd. De Indonesische politie was, hoewel haar de kans ertoe geboden was, klaarblijkelijk niet in staat geweest dit gevecht te voorkomen.

Officiëel werd van Nederlandse zijde medegedeeld dat Japanse strijdkrachten nog steeds doorgaan met het heimelijk leveren van wapens en ammunitie aan de Indonesische extremisten terwijl zij hen ook nog steeds militair opleiden.

Tussen de Japanse commandant te Padangsidimpoean aan de Noord West kust van Sumatra gelegen en een Indonesische delegatie aldaar, was van tevoren afgesproken dat de Indonesiërs een aanval op de Japanse opslagplaats van munitie zouden doen; bij vergissing werden hierbij echter 2 Japanse bewakers gedood waarop de Japanners zo in woede ontstaken dat zij uit wraak ongeveer 200 Indonesiers doodden.

Er vinden nog steeds ontvoeringen plaats hoewel tegenwoordig niet meer dagelijks; 3 kinderen 10, 11 en 13 jaar oud zijn kort geleden verdwenen; men vermoedt dat zij door extremisten ontvoerd werden.

MAZELEN-EPIDEMIE.

Aan boord van schepen die repatriërenden uit Nederlands Indië naar Nederland brengen, is een mazelen-epidemie uitgebroken.

Vooral kinderen worden er door getroffen. De heemvaartsdienst heeft daarom besloten alleen die kinderen te repatriëren die behoorlijk ingeënt zijn. Het is nodzakelijk dat het bloed van het serum afkomstig is van patiënten die nog herstellende zijn van deze ziekte. Aan Nederlandse kinderen is gevraagd om voor dit doel bloed af te staan.

SOEKARNO'S NAAMGENOOT.

De militaire rechtbank te Batavia veroordeelde Zaterdag Soekarno (niet den President Soekarno) tot vier jaar gevangenisstraf en zijn medeplichtige tot drie jaar gevangenisstraf (Aneta).

HET VLIEGTUIG „AMSTERDAM".

Het vliegtuig „Amsterdam" is om 11.30 uur plaatselijke tijd Donderdag te Amsterdam aangekomen na een tussenlanding te Shannon (Ierland). Op Schiphol waren o.m. de Noordamerikaanse Ambassadeur Stanley Hornbeck en J. Backer, de Minister Van Schaik vertegenwoordigde, de Heren Plesman en H. Martin van de K.L.M. (Aneta)

NEW YORK-AMSTERDAM.

Het eerste vliegtuig dat de regelrechte verbinding New York—Amsterdam opende is Dinsdag om 21.35 uur GMT van het La Guardia vliegveld opgestegen met 24 passagiers aan boord, benevens een lading goederen voor hulpverlening aan Nederland. Na een half uur keerde het vliegtuig wegens een defect aan de motor terug. Het vertrok opnieuw om 22.47 uur. Vóór het vertrek werd een plechtigheid gehouden waarbij de sprekers er de nadruk op legden dat deze vlucht het bewijs was hoezeer de economische banden tussen Nederland en Amerika versterkt zijn. (Aneta)

PRINSES JULIANA MAG OPSTAAN.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana is aan de beterhand en de geneesheren hebben Haar voor het eerst toegelaten op te staan (Aneta).

VERLAGING BENZINE-PRIJS.

Met ingang van 1 Maart zal de prijs van benzine vermoedelijk van 12 op 13 ct. per liter verlaagd worden.

NAZIE - HOOFDKWARTIER ONTDEKT.

Volgens den correspondent van de New-York Times heeft een politie onderzoek tengevolge gehad dat een aantal jonge mannen benevens twee jonge meisjes werden gearresteerd die tot een ondergrondse nazie-groep behoorden. Men verwacht dat nog meer arrestaties zullen plaats hebben.

In het nazie-hoofdkwartier dat in een aanzienlijke straat in Amsterdam gevestigd was, werden enkele „sten guns", ammunitie en een tijdbom gevonden.

Men hoopt spoedig het hoofdkwartier van Volk en Vaderland eveneens te ontdekken.

DE CORRUPTIE BIJ UNILEVER.

De politie heeft tot nu toe 24 employees van de Unilever gearresteerd die ten minste 500.000 boterbonnen verkocht hebben en ongeveer 300.000, welke zij ingevuld hebben tegen handelsartikelen. De politie zeide dat uit het onderzoek is komen vast te staan dat de chefs meer ontvingen dan de rest van het personeel tezamen (Aneta).

KIEZERS HADDEN NOG GEEN KANS.

De leden van de Tweede Kamer die behoorden tot partijen, die zich samensmolten om de Partij van de Arbeid te vormen, hebben besloten om, zolang de huidige Staten Generaal zetelt de partijen, waar bij zij oorspronkelijk behoorden te blijven vertegenwoordigen, daar de kiezers nog niet gelegenheid hebben gehad zich uit te spreken over de samenstelling der partijen.

DE WERELDBOND VAN KERKEN.

Het comité van de Wereldbond van kerken heeft besloten om in de zomer van 1948 een vergadering te houden in Nederland of in Denemarken.

Intussen heeft het comité de oprichting goedgekeurd van een opleidings-centrum nabij Génève, hetwelk gefinancierd zal worden door een gift uit het Rockefeller fonds groot een half millioen dollar. Aan Professor Hendrik Graemer is gevraagd de leiding van dit centrum op zich te nemen. (Aneta)

DE OUDE SPANJE-STRIJDERS

De oud-Spanjestrijders, die hun Nederlands nationaliteit hadden verloren, zullen deze binnen afzienbare tijd terugkrijgen. Daarbij zit het streven voor, dat zij zullen mogen deelnemen aan de as. verkiezingen.

VOOR HANDEL MET AMERIKA.

De Minister van Handel en Industrie Hendrik Vos is Donderdag met het vlaggeschip „Amsterdam" naar New York vertrokken om het Nederlandse aankoop-systeem in de Verenigde Staten te besturen. Hij wordt vergezeld door den secretaris-generaal van Financiën Ridder Dr. S. L. Lohwes, directeur-generaal van de voedselvoorziening; P. A. Blaisse, chef van de afdeling handelsvoorbereidingen; J. J van der Kolk, hoofd van de afdeling Import en Export van het Ministerie van Handel; S. T. Teppema, directeur van de Buitenlandse economische verbintenissen en A. H. Boerma, commissaris voor buitenlandse landbouwkundige aangelegenheden bij het Ministerie van Landbouw.

Vóór hun vertrek zeide Minister Vos tot de journalisten, dat zij de mogelijkheden zouden bestuderen van het openen van handelsrelaties met Zuid-Amerika en Canada. Hij zeide in het jaar 1946 een grote opleving van de Nederlandse industrie te verwachten, hetwelk alleen maar mogelijk is met behulp van de invoer van grondstoffen uit Amerika, welke de Amerikaanse industrie ons kan verschaffen (Aneta).

RUST TE MENADO.

Het Britse officiële communiqué meldt dat te Menado alles rustig is. In het Zuid-Oosten en Zuid-Westen van Celebes was patrouille-activiteit. Op Banka is wrijving ontstaan tussen de Indonesiërs en de Chinezen aldaar waarbij langs twee wegen de bruggen vernield werden. De Indonesische resident te Buitenzorg stelde voor, dat de Goodyear bandenfabriek voor Indonesiërs zou gaan werken, welk voorstel van de hand gewezen is. Een poging van de extremisten om door te dringen in de Britse linies te Buitenzorg mislukte waarop Britse troepen het extremistische hoofdkwartier ten Oosten van de spoorweg doorzocht hebben. In Soerabaja werden mortieren en machinegeweren tegen de extremisten gebruikt. Brits-Indische troepen hebben verschillende kampongs rondom Batavia doorzocht, echter zonder resultaat. Luitenant generaal F. A.M. Browning, chef staf van Mountbatten, is Zondag te Batavia aangekomen. ((Aneta)

KONINGIN VANDAAG IN DE HOOFDSTAD.

Hare Majesteit de Koningin zal Zich Maandag naar Amsterdam begeven ter herdenking van de 25ste Februari 1941, op welke datum voor de eerste maal men tegen de bezettende macht in staking ging. (Aneta)

BELASTING OP KAPITAALSTOENEMING.

De Nederlandse regering heeft Zaterdag bij de Tweede Kamer een wetsontwerp ingediend waarbij 50% belasting op normale kapitaalstoeneming geheven kan worden en 90% op onwettige toeneming zoals bijvoorbeeld zwarte markthandel. (Aneta)

Seminarist Niewindt

Wij weten niet veel over de jeugd van den eersten Apostolisch Vicarius van Curaçao Mgr. Martinus Niewindt.

Na de paasvacantie van het jaar 1815 komt hij naar het seminarie van Warmond, daar kreeg hij toog en bonnet en was het: „seminarist Niewindt". Toch zouden wij graag iets weten over de geestelijke achtergrond van zijn jong leven.

Het was voor de ouders van Mgr. Niewindt onmogelijk geweest om hem naar een kleinseminarie te sturen, om de eenvoudige reden, dat er géén bestond in die dagen. Het kleinseminarie van Hageveld zou in het jaar 1817 pas heel bescheiden een aanvang maken te Velsen.

Het waren de jaren van Napoleon. Het moet een onrustige tijd geweest zijn. Seminarist Niewindt was geboren te Amsterdam in de Franse tijd in het jaar 1796 en als jongen zag hij dus de Fransen in Amsterdam marcheren en maakte hij wellicht de intocht van Napoleon mee.

Daar men hem niet naar een seminarie kon sturen, kwam hij op het stedelijk gymnasium terecht. Misschien sprak men daar nog over dien anderen Roomsen student Roothaan, die — verbeeld je — Jezuïet ging worden en later zelfs de generaal der Jezuïeten werd. We bedoelen Pater Roothaan S.J.

„Hij was een veelbelovend student", schreef de rector en bij de prijsuitdeling sleepte hij heel wat boeken in de wacht, allen met een opdracht erin van den rector van het gymnasium. Zo leerde hij daar kennen Seneca, Lupus, Nepos, Ovidius, Censorius, Seneca enz. Hij nam die boeken later ook mede naar de West. Of hij er nog veel in gelezen heeft kunnen we aan de boeken niet zien; hij zal er niet veel tijd voor gehad hebben op Curaçao en het waren misschien slechts herinneringsstukken aan een vervlogen mooie tijd. Een bewogen tijd zal het zeker geweest zijn voor de gymnasten, de zesde klas liep af in September 1814 en in November daarop volgende vluchtten de Franse troepen hals over kop uit Amsterdam en natuurlijk de gymnasten liepen ook de straat op met Oranje-cocarden. Of hij nog niet besloten was om priester te worden, weten wij niet maar niet **vóór Pasen 1815 ging hij naar het groot-seminarie van Warmond.**

Misschien waren de tijden nog tè onrustig, om van huis te gaan Misschien wees pastoor Lexius oud-professor hem op Warmond

Op Warmond was de stemming natuurlijk ernstig. Men had de plannen gezien van 1808, waarbij men de seminaries wilde opheffen. De vraag was nu „Wat zal de nieuwe regering doen, wat zal men voorschrijven?" Seminarist Niewindt kwam daar in een geheel andere ideeënwereld terecht.

Hij kreeg er les van zijn lateren vriend en pleitbezorger Mgr. van Wijkerslooth, die man, die hem later in Nederland zou helpen. Het was echter een tijd van geestelijke onzekerheid en dat gevoelde men ook in Warmond. De boeken van Seminarist Niewindt zijn er de stomme getuigen van. Hij zag er de stromingen van zijn tijd. Hij zag er Jansenisme door de boeken van Pastoor Bramer.

Hij kende er ket Kantianisme door de boeken van den Duitsen moraal-theoloog Frint.

'Emile' van Jacques Rousseau, evengoed als werken van Lamennais over het indifferentisme. Verschillende geschriften handelen over de Jezuïten, een onderwerp van de dag natuurlijk, nu de orde weer hersteld ging worden.

Er is een boek van Bergier tegen het materialisme. Er zijn de polemieken van dr. Scholten tegen Le Sage ten Broek. Er zijn Duitse theologen. Er is een boek over de profetieën van den profeet Daniël en de Franse revolutie. Het schrikbeeld van de Franse revolutie hing den mensen nog voor ogen.

Er waren natuurlijk veel Duitse theologie- boeken in omloop, want men had veel contact met de Duitse geestelijkheid. Er zijn boeken van een zekeren Professor Schrant, die om zijn irenische richting niet gezien was bij de oudere geestelijken, zoals b.v. den pastoor van Amsterdam Cramer, een man dien seminarist Niewindt zeker gekend moet hebben. Het is een tijd van geestelijke ontwrichting, doch de opleiding van seminarist Niewindt was door al die stromen heen de juiste, de studie verliep vlot en de wijdingen volgden elkaar op: in het jaar 1818 wordt hij subdiaken en in het jaar 1819 diaken, terwijl dan tenslotte de grote dag komt op 13 Juli 1819, dat hij priester gewijd wordt.

Om priester gewijd te worden moet de seminarist Niewindt de reis maken naar Munster in Duitsland, want voordat zijn leermeester Wijkerslooth bisschop werd, was er in het Noorden niemand, die de Heilige wijding kon toedienen. In Munster werd hij gewijd door den beroemden wijbisschop van Droste Vischering, die later als bisschop van Keulen zo streng tegen het Pruisendom op zou treden. Deze bisschop heeft tussen de jaren 1795 en 1826 ongeveer 466 personen uit de „Hollandse missie" gewijd.

De seminarist werd priester en ging naar Amsterdam naar de Franse kerk 'het Rusland'. Hij zal in zijn studiejaren gehoord hebben van de missie op Curaçao, want tot den aartspriester van Holland wendden zich de katholieken van Curacao om een priester. Hij zal gehoord hebben van de actie van pater Stoppel van Curaçao en prefect Wennekers ter bevrijding van de slaven. Hij kende ook de nieuwe missie-ijver. In 1808 waren twee geestelijken naar Batavia vertrokken.

In 1817 twee naar Suriname. De pastoor van Amsterdam waarover boven gesproken Cramer richtte een broederschap op van den Heiligen Geest „tot voortplanting des geloofs", het was een man dus **met echte missie-ijver.**

Wij weten, dat het een offer was voor Mgr. Niewindt om in 1824 naar Curaçao te vertrekken doch de ijver voor de missie moet hem reeds zijn bijgebracht in de omgeving van die dagen. Onder zijn boeken is ook bewaard een exemplaar van de negerengelse cathechismus van prefect Wennekers van Suriname (het exemplaar vertelt ons niet wanneer het gekocht is), met een bidprentje van Wennekers.

Het milieu is dus nog wel te begrijpen. Het moeten krachtige mensen geweest zijn, die in zulk een verwarde tijd figuren als seminarist Niewindt wisten te vormen. Zijn studielust is hem blijkbaar wel bijgebleven.

Wij zien onder zijn boeken in latere datum een Newman (in Franse vertaling, daar men in die tijd op de scholen geen Engels gaf) een boek over de verhouding van kerk en staat van Mgr. Droste Vischering, den bisschou die hem wijdde benevens litteratuur over schoolwezen als van Mgr. van Vree, Siegenbeek e.a.

Het seminarie van Warmond was in de dagen van seminarist Niewindt „veel te bekrompen en ook ongeschikt om doelmatig vergroot en ingericht te worden"". Het leven in dat seminarie was er dus nogal primitief naar het schijnt, doch het heeft seminarist Niewindt niet geschaad, om er een vorming te ontvangen waardoor hij het leven aankomst.

B

Earl Jimserson (rechts), Voorzitter van de bond van vleesbewerkers, aangesloten bij de AFL, bespreekt de stakingstoestand met Patrick Gorman, secretaris-penningmeester, in Jimersons kantoor te Chicago. Zoals men weet heeft de regering de vleesinmaakfabrieken tijdelijk in beslag genomen tot er een regeling is getroffen.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Vrijdag, 22 Februari 1946:

Vertrokken:

Naar La Guayra: Marta C. Palacio, Filiberto H. G. Martin, Antonio Prat Canel, Elvira T. Regales, Josefa R. Carrera, Evariste A. R. de Morales, David Martinez Cervantes, Yovin Demeter, Mateo Hernandez Mendez, Cristobal R. Garcia, Nicolas P. Rodriguez, Agustin D. Socas, Tomas Eizmende Manterola, Pedro C. Navarro, Antonio S. Garcia, Hermenegilde J. R. Gonzalez, Alvaro M. Tajardo, Angel M. Diaz, Jose L. Macia, Pablo Leon, Mario R. Cabaz, Vicente R. Usea, Monique Ramirez, Luis M. M. Ozes, Rafael B. Roman.

Naar Ciudad Trujillo: Phillip C. Henriquez.

Naar Miami: Ernest E. Wilkerson.

Aangekomen:

Van Ciudad Trujillo: Francisco Guzman.

Van La Guayra: Alicia Oyerzabal, Carmen Espana, Jose, Josefa, Abel en Gladys Rafaela. Ingezonden.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

20 Februari: Anton en Elsa Boekelman; Aura Hernandez, C. A. Vis, Rachmil Geiger, William Alexander.

Aruba — Curaçao.

20 Februari: Donald Capriles, Paira E. Rodriguez, Jan Groisman, Aubrey Marcus, Cornelis E. Vlijter, Willem Gout, Eddy Robles Joseph en Cleopha Kelly; Julius Pengel, Tom, Tea en Baby Tirk van Erp.

Bonaire — Curaçao.

21 Februari: Johanna A., Angelica en Helena Wanga; Silia Francisca, Jacobus J. van Eenenaam.

La Guayra — Curaçao.

21 Februari: Joa Vita Bombo, Donald A. James, Reina Terkers, Cruz O. Marin, Johannes A. Engels.

Ciudad Trujillo — Curaçao.

20 Februari: Tomasina Ulrich Gibbs, Ines Wells, Alfredo Moukarzel Asker.

Kingston — Curaçao.

20 Februari: Louis Gonzales, Myra de Souza.

Curaçao — La Guayra.

20 Februari: Jose Maria Eseverri en Carlos F. de Caleya y Sarasa; Martin H. Huber, Hans Jakob Tanner, Ernest Kurt, Juan M. Baumgartner, Josef Schmidt, Jean Alfred Humbert, Franco Reiser, Antonio Perez Gonzalez, Manuel Rodriguez Rodriguez, Ramon Rivero en Alberta Rivero Espinosa; Amelia Rivera Leon, Cornelis H. J. Schuller Tot Perrsum, Dolores Socorro Santana, Francisco Brito Socorro, Susana Alicia Brito, Manuel Miranda Llano, Jorge Molino Puyel, Robert R. F. Tarbes Franc, Marcol L. M. Ferrier, Manuel I. M. Rodriguez, Matulde Barroso Quintana, Pedro M. M. Barroso, Juan Castro Cabrera, Antonio A. M. Abreu, Francisco Sote en Juan de la Cruz Hernandez; Francisco Garcia, Antonio P. Lopez, Gonzalo A. Luis, Bencigón Wacholder, David A. en Celia de Trayner; Josefa Regales Correa, Asuncion E. Iturreria, Maria Zoragozano Marco, Irene E. Artienza, Antonio S. Olivan, Segunda Uria Amibilia, Francisca Menge Llorante Maria Pilar Gonzalez Soro, Maria Amaya de Renteria y Aureccechea, Maria Iciar Dominga Arriaga B., Nilo Astelarra y Arruza, Miguel Esteva Gomez, Maria de la Encarnacion Berna Perez, Juana, Bartolome en Maria Esteva Bernal; Carlo A. Bernaccino, Manuel P. Gonzalez Abreu, Antonio A. Evora, Manuel C. Fraga Hernandez.

21 Februari: Severiano Santana P de la S.C., Servando Hernandez F., Miguel Fuentes D., Horacio Moza P., Petro Angel Fernandez P., Victorino Orrea E., Felin Lorenzo C., Benjamin Fleytas G., Francisco Morales D., Norman Francisco en Angela Bages de School; Roberto Jaime en Miguel F. School P.; Antonio Manzanores G., Josefa Encallo S., Laurett A. Charles C., Maria Rosa Carruana D., Hans en Anna Kraft Herzfeld; Rosario San Miguel Lopez, Pierrins Louise Germand, Maria M. Orgiles, Anna A. Fernandez D., Ignacio E., Maria Esturo en Nieves Esturo Allendo; Amelia Lorenzo Valles, Maria J. Cedu D., Domingo Reece, Paul Herzfeld.

La Guayra — Curaçao.

20 Februari: Guillermo, Maria en Maria E. Hernandez; Carmen A. de Pardi.

Curaçao — Maracaibo.

20 Februari: Joseph A. Fulladoza, George Lawson.

Maracaibo — Curaçao.

21 Februari: Leopoldo en Margarita Rueda; Robert A. Hutchinson, Harry P. Ford.

Curaçao — Miami.

21 Februari: Gerard Kamp.

22 Februari: Jacob Josias van Eenenmaam.

Port of Spain — Curaçao.

21 Februari: Tipa Weisinger, Cornelius Japal, Simon en Dorothy Vos; Carl Larson.

Op doorreis naar Aruba: Joseph da Silva, Estella Moore.

Op doorreis naar Miami: Sylvia Steele.

LAMBERT AF.

De Britse ambassade te 's-Gravenhage heeft Woensdag de benoeming bekend gemaakt van G. R. Gauntling als waarnemend pers-attaché aan de Britse ambassade. De heer E.T. Lambert heeft als pers-attaché ontslag genomen. (Aneta)

DE OVERSTROMING.

Na een inspectietocht door het overstroomde gebied gemaakt te hebben verklaarden experts van de Landbouwkundige dienst dat verwacht mag worden dat 95% van de rogge-oogst in het overstroomde gebied verloren is gegaan. Het grootste deel van wat bedorven is was bestemd voor veevoeder. Ook is practisch alle mest die opzij gezet was ter bemesting van de grond, weggespoeld. Men schat dat de groente en fruit oogst van het komende jaar zeer nadelig beïnvloed zal worden door de overstromingen. (Aneta)

GEEN NATIONALISATIE VERVOERSWEZEN..

De Minister van Verkeer en Energie, Theo S. G. J. M. van Schaik, zeide in de Tweede Kamer dat de regering niet van plan is het vervoerswezen te nationaliseren. Hij voegde er aan toe dat nationalisatie niet bevordelijk zou zijn voor een spoedig herstel van het vervoerswezen.

OPHEFFING VAN DE BAN GEËIST.

Het bestuur van de Bond van vakverenigingen van het dominion Australië, heeft er Woensdag bij de leden op aangedrongen dat zij de ban op dienen te heffen welke nog steeds op de Nederlandse schepen ligt. Men beroept zich hierbij op een vroegere beslissing van het noodcomité hetwelk deze beslissing nam in antwoord op een verzoek van E Kuper, voorzitter van de Nederlandse federatie van vakverenigingen. (Aneta)

Staten van Curacao

Vergadering op Maandag, den 25n. Februari 1946, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN

1. Ingekomen stukken
2. Brief aan Zijne Excellentie den Minister van Overzeesche Gebiedsdelen naar aanleiding van het bericht van den Minister met Koninklijke machtiging vervat in de missive d.d. 11 Februari 1946 No. 465 van Zijne Excellentie den Gouverneur omtrent de twee in de Maand November j.l. aan Hare Majesteit Koningin verzonden telegrammen.

De Griffier.